

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9092/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у ванпарничној ствари предлагача АА из ..., Град ..., чији је пуномоћник Драган Шаларевић, адвокат из ..., против противника предлагача „Serbia Zijin Mining“ д.о.о. Бор, чији је пуномоћник Милена Митић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 1040/23 од 21.11.2024. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Зајечару Гж 1040/23 од 21.11.2024. године, става другог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Зајечару Гж 1040/23 од 21.11.2024. године, става другог изреке.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару Гж 1040/23 од 21.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба корисника експропријације и потврђено решење Основног суда у Бору Р1 31/22 од 06.03.2023. године, којим је корисник експропријације обавезан да ранијем сопственику-предлагачу на име накнаде за експроприсано земљиште у КО ... исплати 6.588.143,17 динара, за дрвну масу са катастарских парцела број .. и .. износа од 22.966,10 динара и за дрвну масу са катастарске парцеле број .. износа од 46.393,07 динара. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у погледу законске затезне камате, тако што је одбијен предлог за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 6.588.143,17 динара за период од 20.02.2021. до 05.03.2023. године, на износ од 22.966,10 динара за период од 01.05.2018. године до 05.03.2023. године и на износ од 46.393,07 динара за период од 12.03.2021. до 05.03.2023. године. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка и противник предлагача обавезан да предлагачу поред досуђеног износа првостепеним решењем (292.500,00 динара) исплати још 60.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, у делу којим је одбијен захтев за исплату законске затезне камате, предлагач је на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 14/22) прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Побијаним делом правноснажног решења одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде за експроприсане непокретности за период пре доношења одлуке, с обзиром да суд висину накнаде у складу са чланом 42. став 1. Закона о експропријацији утврђује према критеријумима на дан одлучивања. Оваква одлука у складу је са устаљеном судском праксом, па када се уз ревизију не прилажу правноснажне одлуке као доказ другачијег поступања у битној истоврсној чињеничној ситуацији, нити по оцени Врховног суда постоје друга правна питања која би оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Према члану 28. ЗПП када је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке у делу о законској затезној камати, дакле у делу одлуке о споредном тражењу предлагача које не представља главно потраживање, ревизија није дозвољена. Чињеница да је побијаном одлуком првостепено решење преиначено без утицаја је на дозвољеност ревизије, пошто одредбе члана 403. став 2. ЗПП регулишу могућност изјављивања ревизије са полазиштем на опште услове о дозвољености овог ванредног правног лека.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић